

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

като разгледа докладваното от Вера Цветкова Наказателно дело за възобновяване № 20221000601430 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.424 ал.1 вр.чл.422 ал.1 т.5 от НПК.

Постъпило е искане от адв.Хр.Х., като пълномощник на осъдения Т. Ц. П., за възобновяване на съдебното производство по нохд №8025/2021г. на Софийски Районен съд, НО, 104-ти състав, както и да бъде отменено Решението по внохд №3188/2022 на СГС, НО, 9-ти състав, с което е била потвърдена присъдата на СРС. По посоченото дело в СРС, Т. П. бил осъден за престъпление по чл.354а ал.3 пр.2 т.1 пр.1 от НК на 1 (една) година и 6 (шест) месеца лишаване от свобода, при първоначален строг режим на изтърпяване. На осн.чл.68 ал.1 от НК съдът постановил Т. П. да изтърпи и наказанието от 3 (три) месеца лишаване от свобода, наложено му по нохд №17597/2018г. по описа на СРС, НК, 134-ти състав, при първоначален строг режим на изтърпяване. С присъдата, съдът се произнесъл за веществените доказателства и за направените по делото разноси.

С Решение №612/11.10.2022г., СГС, НО, 9-ти въззивен състав е изменил постановената от СРС присъда, в частта относно режима на изтърпяване на наложеното наказание от 1 (една) година и 6 (шест) месеца, като на осн.чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС определил първоначален общ режим на изтърпяване на наказанието, както и на наказанието от 3 (три) месеца лишаване от свобода, присъединено на осн.чл.68 ал.1 от НК – също с първоначален общ режим на изтърпяване, като потвърдил присъдата в останалата част.

В молбата се посочва, че са налице основанията за възобновяване, посочени в чл.422 ал.1 т.5 от НПК, тъй като са били допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348 ал.1 т.1 и т.2 от НПК. Твърди се, че въззивното решение на СГС и

присъдата на СРС са постановени в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила. В нарушение на чл.13 и чл.303 ал.1 от НПК, двете съдебни инстанции не са разкрили обективната истина по делото и обвинението срещу П. не е било доказано по несъмнен начин.

Защитата оспорва процесуалната годност на доказателствените материали, върху които е била постановена осъдителната присъда, тъй като незаконосъобразно са били кредитирани процесуалните действия на полицаите Ст.С. и А. А. по осъществяване на оглед, претърсване на МПС и изземване на веществени доказателства, от МПС-то управлявано от П., без участие на поемни лица и без съставяне на съответни протоколи, в нарушение на чл.161 ал.1 и ал.2 от НПК. Свидетелите – полицейски служители били разпитани в разрез със забраната на чл.118 ал.2 от НПК. Акцентираща се, че съдилищата не са изследвали въпроса кога и по какъв начин е било образувано досъдебното производство, изследването на което обстоятелство би довело до различни правни изводи. Предлага се собствен анализ на фактическата обстановка. Според защитата, осъществяваните действия от полицейските служители С. и А. представляват оглед на местопроизшествие по смисъла на чл.155 от НПК и претърсване и изземване по смисъла на чл.160 от НПК. Тези действия се осъществяват от компетентен орган в присъствие на поемни лица, като се съставя протокол по реда на чл.128-129 от НПК. Без такива протоколи, или при неправилно изготвени такива, намерените и иззети от местопроизшествието обекти не могат да бъдат включени в доказателствения материал. Защитата счита, че тези изисквания не са били спазени. Оспорва се процесуалното значение на протокол от 01.09.2019г. за проверка на лични вещи, превозни средства, кораби, въздухоплавателни средства, контейнери и вещите, превозвани в тях по чл.81 ал.2 от ЗМВР, съставен от полицейските служители С. и А., които спрели управлявания от осъдения П. лек автомобил. Предлага се на осн.чл.105 ал.2 от НПК този протокол да бъде изключен като доказателствено средство, тъй като не е съставен по реда на НПК. Поставя се под съмнение верността на съдържанието в съставения протокол за доброволно предаване на наркотични вещества от осъденото лице П. на разследващия полицай. Обръща се внимание, че дактилоскопната експертиза не е установила дактилоскопни следи върху полиетиленовото пликче от П., което било в противоречие с доброволното предаване. Обобщава се, че описаните процесуални нарушения са съществени по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 и т.2 пр.1 вр.ал.1 т.2 от НПК, поради което следва да бъде уважено искането за възобновяване на наказателното дело, да бъде отменена наложената присъда и решението, с което е била потвърдена, като се моли осъденият П. да бъде оправдан или да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав на втората инстанция.

В съдебно заседание пред САС защитата на осъденото лице Т. П. - адв.Х. поддържа искането с подробно изложените в него аргументи. Изразява се становище, че в подадената молба са релевирани допуснати тежки нарушения от страна на решаващия състав на процесуалните правила и на материалния закон.

Отново се излагат всички аргументи, описани детайлно в депозираното искане. Моли се да бъде оправдан П., тъй като не са събрани годни доказателства за осъждането му.

Защитникът и баща на осъдения Т. П. – Ц. П., в съдебно заседание пред настоящата съдебна инстанция отправя молба да бъде даден шанс на сина му да не влиза в затвора само заради съдебното си минало. Заявява, че ако е имал и най-малко съмнение след последната му присъда, че не се е поправил, никога нямало да го защитава по това дело. Изразява съмнение за вината му, тъй като именно на него най-напред се обадил синът му когато бил задържан. Т. П. е бил многократно спиран и проверяван, никога не е нарушавал рамките на закона и се е старал да не влиза в противоречие с него. Отправя молба да не бъде осъден само на базата на съмнения, без доказателства.

Осъденото лице Т. П. в съдебно заседание пред САС поддържа казаното от неговите защитници. Моли да бъде уважена молбата му за възобновяване на делото и да бъде оправдан. Счита, че човек, който не е направил нищо, не може да бъде осъден. През цялото дело е твърдял, че няма нищо общо с намереното в колата, която управлявал, но никой не му обръщал внимание. Изразява съжаление, че трябва да влезе в затвора само заради съдебното си минало. През изминалото време всячески се е опитвал да се поправи и да спазва законите на държавата.

Представителят на Софийска апелативна прокуратура в съдебно заседание пред настоящия съд, предлага да бъде оставено искането за възобновяване на наказателното дело без уважение, като неоснователно. Счита, че при постановяване на съдебните актове на двете инстанции не са допуснати сочените от защитата процесуални нарушения, които да съставляват основание за възобновяване на наказателното дело по чл.422 ал.1 т.5 вр.чл.348 ал.1 т.2 от НПК. Посочва, че не е допуснато нарушение на принципите на наказателния процес, визирани в чл.13 и чл.14 от НПК. Решаващият първостепенен съд е събрал необходимите и възможни гласни, писмени и веществени доказателствени средства, относими към предмета на доказване, и е положил необходимите процесуални усилия за попълване на делото с необходимия обем доказателствени източници, както обвинителни, така и оправдателни. Не е допуснато нарушение на принципа за разкриване на обективната истина – по чл.13 от НПК, и за вземане на решения по вътрешно убеждение – по чл.14 от НПК. На следващо място изразява становище, че няма допуснат порок при оценъчната дейност на съда, касаеща събраните доказателствени източници. Фактическите констатации на първият съд са обосновани и се основават на прецизен и правилен анализ на доказателствения материал, като изводите му в тази насока са споделени изцяло и от въззивния състав. При изграждане на фактическата обстановка от инстанциите по същество не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното убеждение на съдилищата, тъй като са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други. Съдилищата са изложили по ясен и убедителен начин в мотивната част на съдебните си актове, изводите си по фактите и тяхната правна оценка, както и съображенията си относно кредитирането на доказателствените средства въз основа на задълбочен анализ и съпоставка на

доказателствените източници едни спрямо други. Изложена е хронология на събитията, които са приети за установени, както и съображенията, обусловили извода на съдилищата, че с деянието си подсъдимото лице е осъществило от обективна и субективна страна всички признаци от състава на вмененото му престъпно деяние. Въззивният съд, при упражняване на съдебен контрол е изложил ясно и недвусмислено волята си по отношение на законосъобразността – и материална, и процесуална, и правилността на контролирания съдебен акт. Не е основателно възражението, че въззивният съд не е дал отговор на възраженията, наведени от жалбоподателя. Напротив, контролният съд е обсъдил всеки от доводите на защитата, аргументирал е защо се солидализира с фактическите и правни изводи на първия съд. Изложил е убедителни съображения в подкрепа на извода, че именно П. е автор на инкриминираното деяние. Прокуратурата обобщава, че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.422 ал.1 т.5 вр.чл.348 ал.3 т.1 от НПК. Процесното количество високорискови наркотични вещества са иззети и приобщени към делото законосъобразно, посредством доброволното им предаване от осъдения П.. Приобщеният по делото протокол за доброволно предаване, правилно е бил кредитиран от инстанциите по същество като годно писмено доказателствено средство относно извършването на съответното действие по разследването, реда, по който е извършено, и събраните в резултат на това доказателства. Представителят на прокуратурата излага подробни съображения по повод събраната по делата доказателствена съвкупност. В заключение посочва, че съдебните актове, постановени от инстанциите по същество, не страдат от пороци, които да обусловят възобновяването на наказателното дело и връщане на делото за ново разглеждане или оправдаването на осъденото лице, поради което молбата му следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

В реплика, защитата на осъденото лице – адв.Х. изразява несъгласие с тезата на прокуратурата. Счита, че по тази логика всеки може да бъде осъден без проблем.

Осъденото лице Т. П. заявява в правото си на последна дума, че всеки път когато го спират, полицаите го третират все едно е убил някого. Когато го спрели този път, останал шокиран от факта, че полицаят го държал в ръката /пакетчето – б.а./ без ръкавици и казал на колегата си, че е намерил нещо, докато осъденият бил извън колата. Казал на полицаия, че няма право да пипа това нещо, което той самия не знае какво е. Полицаия го попитал дали гледа „От местопрестъплението“ и му го набутал в седалката. Моли съда да прецени дали е нормално такова действие на полицаите. Посочва, че те са го излъгали и не е подписвал протокол за доброволно предаване, където е написал, че не знае какво е това, не го е пипал и не знае откъде е. Моли да бъде възобновено делото и да бъде оправдан.

Първоинстанционният съд е събрал значителен по обем доказателствен материал, необходим за правилното изясняване на делото от фактическа страна. Това той е сторил при спазване на предвидения процесуален ред, гарантиращ процесуалната му годност и възможността на базата на него да се изграждат изводите на съда за релевантните по делото факти. Вярната интерпретация на доказателствата и доказателствените средства е позволило на съдебния състав да направи и верни фактически изводи, които се споделят от настоящата

съдебна инстанция. Релевантните факти са изведени въз основа на анализ на доказателствената съвкупност, като в тази насока не се констатира пропуски, подценяване или надценяване на едни доказателства за сметка на други, нито пък превратното им тълкуване, не според действителното им съдържание. Решаващият съд последователно е изложил установената фактическа обстановка, анализирал е както поотделно, така и в съвкупност събраните по делото доказателства, посочвайки кои от тях кредитира и кои не и по какви причини, след което е изложил своите съображения, отговорил е на направените от подсъдимия и защитата му възражения и е аргументирал становището си във връзка с реализирането на наказателната отговорност на подсъдимия.

В молбата за възобновяване според САС, са релевирани поредица от аргументи за необоснованост на постановените съдебни актове. Посочени са противоречия в показанията на свидетели, за които се твърди, че не са били коментирани и правилно оценени от първата и въззивната инстанция, разглеждали делото.

Така описаните оплаквания според САС биха могли да се приемат като твърдения за нарушение в оценъчната дейност по проверка на доказателствените източници, което довело до неправилно осъждане на Т. П.. Изразява се несъгласие с начина на формиране на вътрешното убеждение на решаващия съд по фактите, което обаче е суверенно право на оценяващия доказателствата съд и не подлежи на последваща проверка, защото касае обосноваността на акта. Необосноваността обаче не е сред основанията за възобновяване по реда на чл.422 ал.1 т.5 от НПК, които са изброени изчерпателно в посочената разпоредба. На контрол в настоящото производство се поставя въпросът дали изводите на решаващия съд почиват на съвкупна преценка на доказателствените материали, дали последните са оценени поотделно, в логическата им връзка и съобразно действителното им съдържание, без изопачаване и дали има противоречие между тях и дали е мотивирано кои противоречиви доказателствени материали се кредитират. Това е така, защото нарушаването на тези правила ограничава правото на подсъдимия да бъде признат за виновен и осъден, само ако обвинението е доказано в съответствие с изискването на чл. 303 от НПК.

В този смисъл САС констатира, че възраженията на осъденото лице чрез защитата му, изложени в молбата за възобновяване, са били разгледани от първостепенния и въззивния съд и са получили мотивиран и подробен отговор. При изграждане на фактическите си изводи, първият съд се е позовал на доказателства и доказателствени средства, събрани при стриктно спазване на нормите на НПК. Авторството на деянието е било установено категорично и несъмнено, като съдът подробно е описал въз основа на кои доказателства е изградил своите изводи. Подробно съдът е изложил съображения кои доказателства кредитира и кои не, като при извършената оценъчна дейност не са били допуснати нарушения, т.е. установените факти не са били тълкувани превратно. Събраните доказателства в достатъчен обем подкрепят обвинителната теза, правилно и съобразно закона са били анализирани и е направен несъмнен и категоричен извод относно авторството на извършеното престъпление. Съдът е разгледал доказателствата както поотделно, така и в тяхната съвкупност, посочил е на кои дава вяра и на кои не и по какви причини, отговорил е на възраженията на страните в процеса. Софийски градски съд е ревизирал първоинстанционната присъда и не е констатирал допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, поради което е постановил решение, с което е възприел фактическата обстановка, установена с обжалвания съдебен акт.

Извършвайки собствена внимателна преценка на всички доказателствени източници, САС намери за установено следното:

При извършената проверка САС констатира, че първостепенният съд е изяснил фактическата обстановка по делото, съобразно процесуалните си правомощия и въз основа на това е изградил правните си изводи. Въззивната съдебна инстанция не е констатирала допуснати нарушения при събирането, проверката и оценката на доказателствения материал. С присъдата си, СРС е осъдил Т. П. за престъпление по чл.354а, ал.3 пр.2 т.1 пр.1 от НК, като на основание чл.54 ал.1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца, което да бъде изтърпяно ефективно при първоначален „строг“ режим. Отнети са в полза на Държавата високорисковите наркотични вещества, предмет на престъплението, а сторените по воденето на делото разноси са присъдени в тежест на осъденото лице.

С постановената присъда и на осн.чл.68 ал.1 от НК, съдът е привел в изпълнение наложеното на П. наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца по влязлата в сила присъда по нохд №17597/2018г. по описа на СРС, като е постановил то да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим.

Софийски градски съд, с постановеното въззивно решение е изменил присъдата на СРС в частта, с която е определен първоначален „строг“ режим за изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ за престъплението, предмет на разглеждане по нохд №17597/2018г., като е определил първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наказанията „лишаване от свобода“, а в останалата част е потвърдил присъдата, като е приел, че обвинението, повдигнато и поддържано по отношение на П. е било доказано по несъмнен и категоричен начин. Счел е, че определеното му наказание е справедливо и правилно определено. Въззивният съд е дал отговор на направените от жалбоподателя възражения.

Настоящата съдебна инстанция, след обстойно запознаване с постановените съдебни актове, счита, че не е било допуснато нарушение на нормите на чл.13 и чл.14 от НПК. Първостепенният съд е събрал необходимите и възможни гласни, писмени и веществени доказателствени средства, които са относими към предмета на доказване. Положил е необходимите процесуални усилия за попълване на делото с необходимия обем доказателства – обвинителни и оправдателни. Поради това, САС намира, че не е бил нарушен принципът за разкриване на обективната истина, визиран в чл.13 от НПК, както и за вземане на решения по вътрешно убеждение по чл.14 от НПК.

На следващо място, не може да се отправи упрек към оценъчната дейност на съда, касаеща събраните доказателствени източници. Фактическите констатации на решаващият съд са обосновани и са изведени въз основа на прецизен анализ на доказателствената съвкупност. Направените от първият съд изводи са били споделени изцяло от контролиращия го съд – Софийски градски. Според настоящата съдебна инстанция, при изграждане на фактическите констатации, съдилищата не са допуснали процесуални нарушения при формиране на вътрешното убеждение, тъй като са били обсъдени всички доказателствени материали, без подценяване или игнориране на едни за сметка на други. Убедително са били изложени фактите и тяхната правна оценка, както и доводи относно кредитирането на доказателствените средства, което съдилищата са сторили въз основа на

задълбочен анализ и съпоставка на едни доказателства спрямо други. Събитията са изложени в тяхната хронология заедно със съображенията, които са дали възможност на съдилищата да направят извод, че осъденото лице е осъществило от обективна и субективна страна всички признаци на престъпното посегателство.

От своя страна, въззивният съд, при упражняване на съдебен контрол е изложил ясно и недвусмислено волята си по отношение на законосъобразността на съдебния акт на СРС, в материалноправен, процесуалноправен аспект и като правилност. Даден е отговор и на възраженията, които са били изложени от жалбоподателя. След като е направил внимателен анализ на съдебния акт на първия съд, въззивният е анализирал събраните доказателства, извършил е дължимата пълна, всестранна и обективна проверка и е изложил убедителни съображения в подкрепа на извода, че именно П. е автор на инкриминираното деяние.

Настоящата съдебна инстанция счита, че не е било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.422 ал.1 т.5 вр.чл.348 ал.3 т.1 от НПК. Процесното количество високорискови наркотични вещества са били иззети и приобщени към делото законосъобразно чрез доброволното им предаване от осъдения П.. Правилно е бил кредитиран от инстанциите по същество протоколът за доброволно предаване, като годно доказателствено средство относно извършването на съответното действие по разследването, както и реда, по който е било извършено, съответно и събраните в резултат на това доказателства.

По отношение на твърдението на защитата в искането за възобновяване, че протоколът за доброволно предаване не е съставен по реда на НПК, следва да се посочи, че доброволното предаване на предмети, които имат значение по делото, не е от категорията на изрично изброените в НПК процесуално-следствени действия и не изисква предварителна и последваща санкция от съдия, за разлика от процесуално-следствените действия, които ограничават правата на гражданите, каквито са претърсване, изземване, личен обиск, задържане и изземване на кореспонденция. Протоколът удостоверява предаването на определени предмети, описани в него. Необходимо е да се посочи, че доброволното предаване е акт на упражнена лично и доброволно воля от лицето, което го извършва, като липсва елемент на принуда, която да ограничава права и свободи. За съставянето на този протокол, НПК не предвижда специален регламент, за разлика от протоколите за извършване на процесуално-следствените действия. Протоколът за доброволно предаване е писмено доказателство, което е важно за процеса от гледна точка на съдържанието си, но не е доказателствено средство. В конкретния случай, съставения протокол за доброволно предаване има значение само относно факта на предаване на полиетиленовото пликче, съдържащо инкриминираните наркотични вещества и тяхното наличие по делото.

Защитата на осъденото лице посочва, че по полиетиленовата опаковка, в която е съхранявано наркотичното вещество, не са установени дактилоскопни следи, които да са оставени от осъденото лице. Това обстоятелство обаче не разколебава факта, че веществените доказателства – процесните наркотични вещества са приобщени законосъобразно към доказателствената съвкупност чрез доброволното им предаване от

осъденото лице. Между впрочем, независимо от твърденията на П., че не е подписвал протокол за доброволно предаване, е видно, че го е подписал. Действително не са били установени даткилоскопни следи в опаковката с наркотичните вещества, което може да се дължи на различни причини, което обаче не разколебава факта на установяване на държане на забранени за притежание високорискови наркотични вещества. Дактилоскопна следа от пръст на осъденото лице П. е била установена върху електронна везна, намерена в дома, който обитава.

Съдилищата правилно са дали вяра на показанията на полицейските служители С. С. и А. А., като са приели, че те са осъществили извънпроцесуална дейност по разкриване и предотвратяване на престъпления, а не процесуална такава, поради което не попадат в кръга лица по чл.118 ал.2 от НПК. В тази връзка е необходимо да се посочи, че от решаващо значение за преценка на допустимостта на показанията на полицейските служители, е въпросът за характера и естеството на осъществените от тях действия – дали те спадат към действията по разследването, извършени в рамките на наказателния процес, или представляват извънпроцесуална дейност, която предшества образуването и провеждането на наказателното производство. Дейността по разследване се осъществява от разследващи органи при условията и реда на НПК, а полицейските правомощия се осъществяват по ЗМВР, съобразно целите за пресичане, преустановяване и разкриване на престъпления. Тази им дейност не се дублира с действията по разследване, регламентирани в НПК, и не са основание полицейският орган да изземва правомощия, присъщи на други органи и да осъществява действия по доказване на извършено престъпление и реализиране на отговорност от гражданите за евентуално извършено от тях престъпление. В този смисъл, дейността на полицейските служители по ЗМВР, макар и свързана с наказателното производство, не е част от него и се осъществява от служители на полицията, които нямат качеството на разследващ орган по смисъла на чл.194 и чл.194а от НПК, не са ангажирани с разследването по наказателното производство и не извършват процесуални действия по НПК. Полицейските служители в тези случаи не попадат в кръга на лицата по чл.118 ал.1 от НПК и чрез техните показания в процеса може да бъде възпроизведена информация за факти и обстоятелства от значение за воденото наказателно производство. Протоколите, които са били съставени за извършените полицейски действия не са писмени доказателствени средства за извършване на съответните действия, реда за извършването им и за събраните доказателства по смисъла на чл.131 от НПК. Тези документи по своята правна същност представляват писмени доказателства, удостоверяващи факти и обстоятелства във връзка с редовността и наличието на специалните предпоставки на ЗМВР за осъществяването на полицейските правомощия, за лицата, които са ги осъществили, и лицата, по отношение на които са приложени. Ако полицейските органи са осъществили действия по разследването, регламентирани в НПК, свързани с доказването на извършено престъпление, тяхната дейност не може да бъде определена като извънпроцесуална. Не на последно място, съдилищата по същество не са установили каквито и да било основания да счита, че показанията на полицейските служители С. и А. са тенденциозни и преднамерени във вреда на осъденото лице. Напротив, съдилищата са установили, че тези показания са убедителни,

категорични и последователни и възпроизвеждащи лични възприятия, без изказване на предположения или оценки. Поради това, тези показания са били кредитирани изцяло. Обратните твърдения на осъденото лице, правилно са били приети от съдилищата като опит за изграждане на защитна версия, което обаче е сторено след внимателен анализ и съпоставяне с останалия събран по делото доказателствен материал, при стриктно спазване на процесуалните норми.

Във връзка с доводите на защитата на осъденото лице, в настоящия случай безспорно е било установено, че дейността на полицейските служители С. и А. е била извънпроцесуална, а не процесуална такава. Те са извършили проверка на водача – осъдения П. и на моторното превозно средство, което управлявал – л.а. “Шкода Фабия“, по реда на ЗМВР, а не оглед на местопроизшествие по чл.155 от НПК. Именно поради това не е разколебан извода, че досъдебното производство е образувано именно при първото действие по разследването – разпит на свидетел, а дейността на полицейските органи преди това има извънпроцесуален характер.

Този извод не се разколебава от обстоятелството, че в съставените от полицейските служители докладни записки е било посочено, че в хода на проверката същите са намерили във вътрешността на автомобила в подглавника на задната седалка отляво зад шофьорското място, полиетиленово пликче, съдържащо зелена тревиста маса, 6 броя кръгли таблетки и кафява бучка. Полицейските служители са усетили миризма на „трева“, поради което и законосъобразно са пристъпили към проверка на превозното средство, в изпълнение на задълженията си за пресичане и предотвратяване на престъпления по ЗМВР. След като са установили данни за осъществен състав на престъпление, полицейските служители са уведомили дежурна оперативна група и са предприели действия по разследването. Самото установяване на признаци за престъпление не е процесуална дейност и не превръща извършените действия по проверка на лица и предмети от полицейските служители в процесуална такава.

Въз основа именно на изложените доводи, правилно е било приобщено инкриминираното наркотично вещество към доказателствената съвкупност. Инстанциите по същество не са допуснали нарушение на процесуалните правила с това, че при формиране на изводите си по фактите, са кредитирали отразеното в протокола за доброволно предаване /който се явява годно писмено доказателствено средство/. Правилно са били кредитирани показанията на полицейските служители С. и А., по отношение на които не е налице ограничението на чл.118 ал.2 от НПК, и са ги поставили при формиране на изводите си.

По повод доводите на защитата относно образуването на наказателното производство, следва да се посочи, че то е било образувано с разпит на свидетел, съгласно указаното в уведомителното писмо от разследващия полицай при 05 РУ-СДВР до СРП от 02.09.2019г. Преди това действие не е било извършено друго процесуално действие сред изброените в НПК. Полицейските служители, които извършили проверка на осъденото лице и управляваното от него превозно средство, не са от кръга лица, които имат правомощия да извършват действия по разследването по смисъла на чл.212 ал.2 от НПК. Непосочването в

уведомителното писмо за започване на производството, на имената на свидетеля, с чийто разпит е започнало, не го прави невалидно, доколкото в закона не са предвидени задължителни реквизити. Поради това, настоящата съдебна инстанция не споделя довода на защитата, че е допуснато процесуално нарушение при образуване на наказателното производство.

Не е налице допуснато нарушение при привличането на Т. П. към наказателна отговорност с цитираните в искането за възобновяване постановления за привличане на обвиняем. В тези постановления, ясно и точно са посочени престъплението, в което се обвинява лицето и фактическите обстоятелства като време, място и обстановка, при които е извършено престъплението. Не е налице допуснато противоречие между текстовото и цифровото формулиране на обвинението, нито непредявяване на признаци от състава на престъплението. Обвиненото лице не е било лишено от възможност да разбере фактическите и правни рамки на повдигнатото му обвинение. Внесения за разглеждане в СРС обвинителен акт също не страда от пороци, а е изготвен съобразно изискванията на НПК.

Обстоятелството, че осъденото лице П. е управлявал лек автомобил, собственост на майка му, не променя факта на държането на високорискови наркотични вещества, като е без значение чие е превозното средство. За да бъде осъществен състава на престъплението, не е необходимо вещите да са установени в непосредственото владение на дееца, а е достатъчно те да са намерени на място, до което той има достъп – в случая управлението от него лек автомобил. Престъплението е на просто извършване и не е необходимо да са настъпили каквито и да било вредни последици, поради което със самото установяване на наркотичните вещества във фактическа власт на осъдения – намерени в управлението от него лек автомобил, деянието е довършено.

Не може да бъде споделен доводът на защитата, че П. е осъден по настоящото дело, само защото вече е бил осъждан. Осъденият П. е бил осъден, защото е било доказано по несъмнен и категоричен начин, че е автор на инкриминираното деяние, до който извод инстанциите по същество са достигнали след извършване на пълно, обективно и всестранно изследване на доказателствената съвкупност, при пълно спазване на процесуалните правила, визирани в НПК. Фактът на предишното осъждане на П. не може да бъде пренебрегнато /между впрочем осъжданията му са за престъпления по чл.354а ал.2 от НК и по чл.343б ал.3 от НК/, тъй като деянието, предмет на настоящото производство е било извършено в изпитателния срок на последното му осъждане, което има за правно последствие привеждането в изпълнение на отложеното за изтърпяване наказание.

Следва да бъде посочено, че при определянето на наказанието на осъденото лице, двете съдебни инстанции са спазили стриктно изискванията на закона, визирани в чл.36 от НК. Анализирани са били както отегчаващите, така и смекчаващите отговорността обстоятелства, което е дало отражение в крайното решение, което е правилно и законосъобразно. Отчетено е било, че предишните наложени наказания на осъденото лице, явно не са изиграли своята роля, съобразно нормите на закона.

При изграждане на фактическите си изводи, Софийски районен съд се е позовал на

доказателства и доказателствени средства, събрани при стриктно спазване на нормите на НПК. Авторството на деянието е било установено категорично и несъмнено, като съдът ясно е описал въз основа на кои доказателства е изградил своите изводи, като при извършената оценъчна дейност не са били допуснати нарушения, т.е. установените факти не са били тълкувани превратно. Събраните доказателства в достатъчен обем подкрепят обвинителната теза, правилно и съобразно закона са били анализирани и е направен несъмнен и категоричен извод относно авторството на извършеното престъпление. Софийски градски съд е ревизирал първоинстанционната присъда и не е констатирал допуснати нарушения на закона, поради което е постановил законосъобразно решение, с което е изменил само режима за изтърпяване на определеното наказание.

Софийски апелативен съд не констатира допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които да покриват изискванията на чл.422 ал.1 т.5 от НПК като основание за възобновяване на наказателното производство, поради което и подадената молба от осъдения Т. П. чрез защитата му следва да бъде оставена без уважение.

С оглед на гореизложеното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Т. Ц. П. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 8025/2021г. по описа на Софийски районен съд и внохд № 3188/2022г. на Софийски градски съд.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____